

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (research and development: R&D) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมพหุปัญญา เรื่อง ไส้ใจ สุขภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีคุณภาพระดับดีมาก 2) เพื่อเปรียบเทียบพหุปัญญา ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมพหุปัญญา เรื่อง ไส้ใจ สุขภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราษฎร์ (ปลีม-เชื่อมนูกุล) สำนักงานเขตบางบุนเทิง กรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดในการดำเนินงานวิจัยในด้าน ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง รูปแบบงานวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวนทั้งสิ้น 115 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนราษฎร์ (ปลีม-เชื่อมนูกุล) สำนักงานเขตบางบุนเทิง กรุงเทพมหานคร จำนวนนักเรียน 115 คน แบ่งออกเป็น 3 ห้องเรียน ซึ่งในแต่ละห้องได้มีการแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มคือ เก่ง ปานกลาง และอ่อนชื่ง ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยการจับฉลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จากห้องเรียนทั้งหมด 3 ห้อง ได้แก่ ห้อง ป.4/3

รูปแบบงานวิจัย

การศึกษารังสีนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (research and development: R&D) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ (One – Group Pretest – Posttest Design) (พิสุทธา อารีรายภูร์, 2550, หน้า 160) มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 3.1 รูปแบบการวิจัยแบบ One – Group Pretest – Posttest Design

กลุ่มทดลอง	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	T ₁	X	T

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

T₁ หมายถึง ทดสอบก่อนการทดลอง

X หมายถึง ขั้นการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ

T₂ หมายถึง ทดสอบหลังการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินคุณภาพเนื้อหาของบทเรียน มีลักษณะการประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ แบบเป็นคณะ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ร่วมกันวางแผนในหัวเรื่องเดียวกัน เรื่อง ใส่ใจสุขภาพ เพื่อส่งเสริมพหุปัจจญา จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดพหุปัจจญา ก่อนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 6 ฉบับ ได้แก่ ด้านภาษา ด้านตระกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านตนหรือการเข้าใจตนเอง และด้านความความรอบรู้และเข้าใจธรรมชาติ รวม 60 ข้อ การให้คะแนน คือ ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน แบบทดสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย และด้านดนตรี การให้คะแนนแบบรูบริค

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง ใส่ใจสุขภาพสำหรับนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปีที่ 4 ประถมศึกษาปีที่ 4 กระทรวงศึกษาธิการ

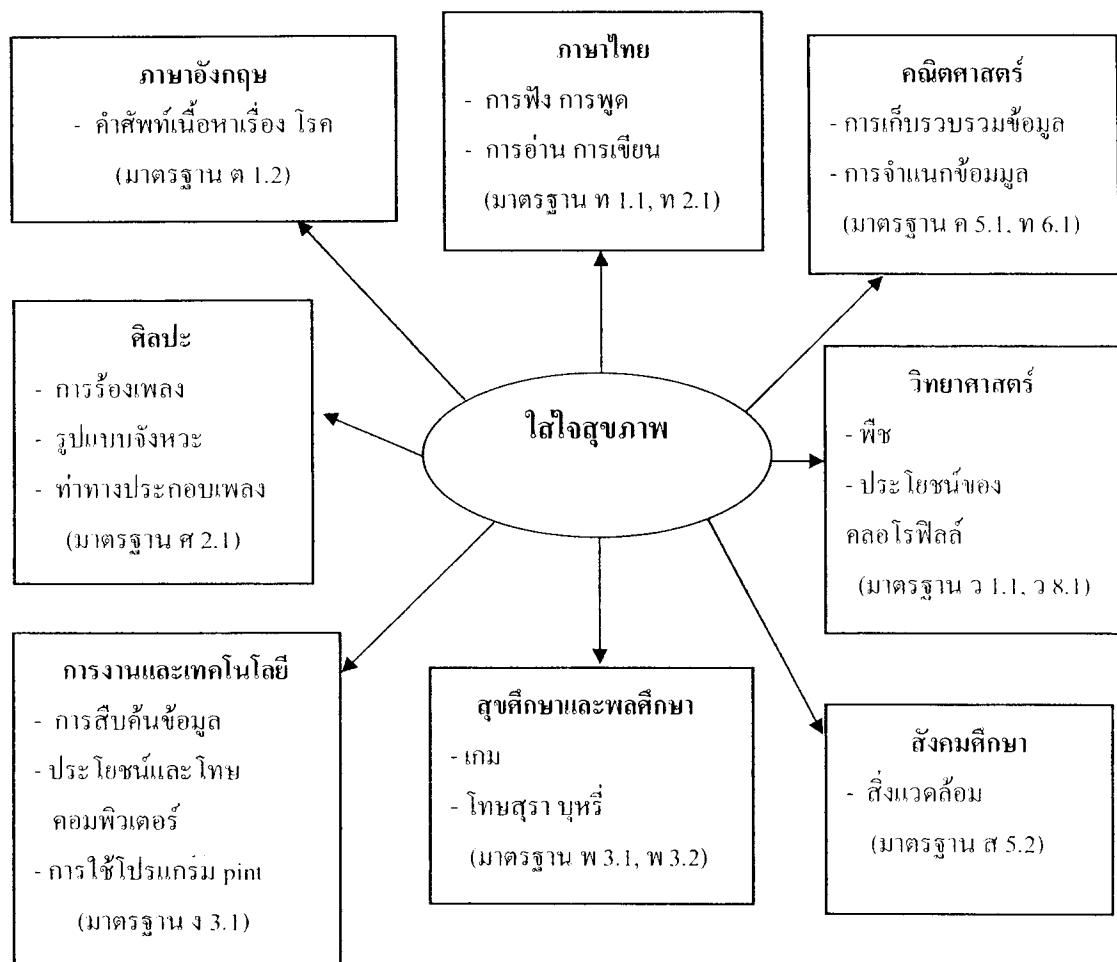
1.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีขั้นตอนการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการแบบเนื่อง คณะ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ร่วมกันวางแผนในหัวเรื่องเดียวกัน เรื่อง ใส่ใจสุขภาพ เพื่อส่งเสริม พหุปัญญา

1.3 สร้างตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการ เรื่อง ใส่ใจสุขภาพเพื่อ ส่งเสริมพหุปัญญา ดังตาราง

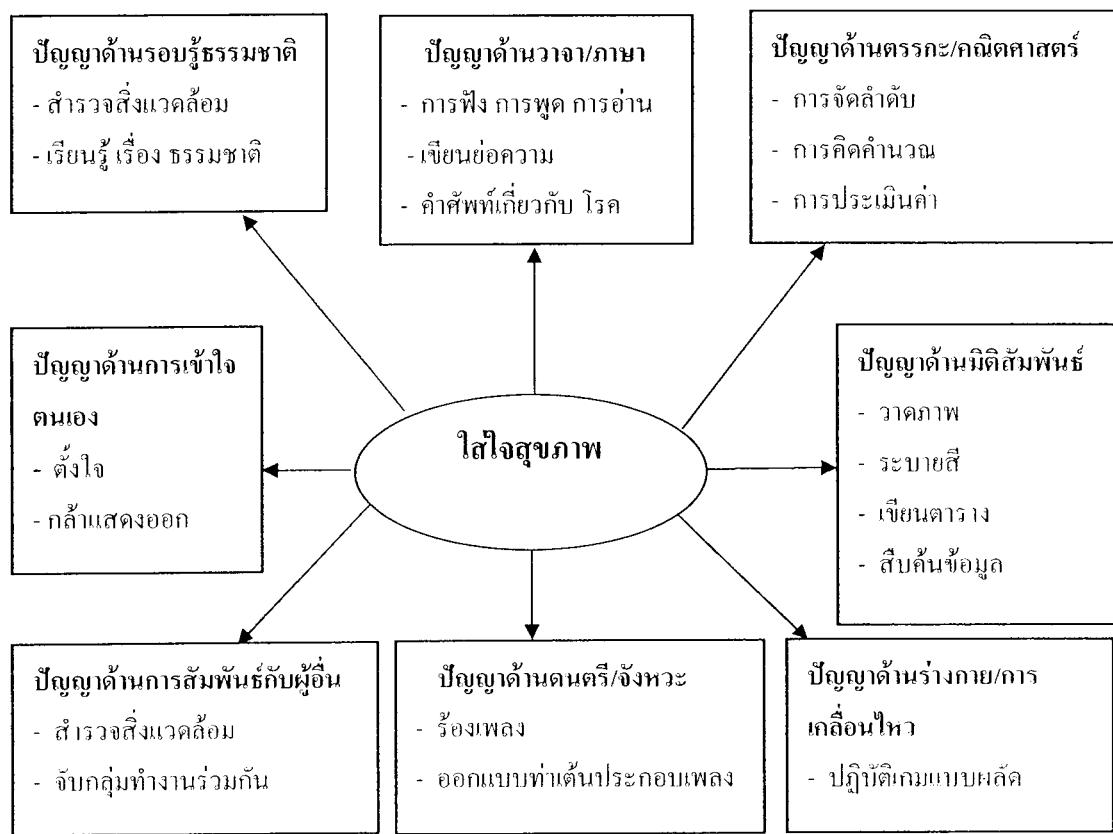
ตารางที่ 3.2 ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการ เรื่อง ใส่ใจสุขภาพเพื่อส่งเสริม พหุปัญญา

ที่	บูรณาการ 8 กลุ่ม สาระการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	พหุปัญญา					
			ต้นภาษา	ต้นธรรมชาติศาสตร์	ต้นมิตรสัมพันธ์	ต้นภาษาไทย	ต้นภาษาต่างประเทศ	ต้นภาษาต่างประเทศและต่างประเทศ
1	ภาษาไทย	การบอความ	/			/	/	/
2	คณิตศาสตร์	ข้อมูลและการจำแนกสุขภาพ	/	/	/		/	/
3	วิทยาศาสตร์	คลอโรฟิลล์สีเขียว	/	/	/		/	/
4	สังคมศึกษาฯและ วัฒนธรรม	สุขภาพกับสิ่งแวดล้อม	/		/		/	/
5	สุขศึกษาและพลศึกษา	เกมพิชิตสารเเสพติด	/			/	/	/
6	การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	รู้ทัน IT ชีวิปเป็นสุข	/			/	/	/
7	ศิลปะ	จังหวะทำนองบันเทิง	/			/	/	/
8	ภาษาต่างประเทศ	Health	/			/	/	/

1.4 สังเคราะห์และเสนอรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อการส่งเสริมพหุปัญญาโดยใช้ผังไวยmaps ในการบูรณาการ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ความเป็นไปได้ เพื่อแก้ไขปรับปรุง สรุปได้ดังภาพประกอบ ดังนี้

ภาพที่ 3.1 ผังไวยmaps หน่วยการเรียนรู้เรื่อง ໃສ່ໄຈສູງກາພบูรณาการ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

ກາພທີ 3.2 ມັນວິທາການເວີນຮູ້ເຮື່ອງ ສິໄຈສຸຂພາບນູ້ຮາມາການສູ່ພໍພູປຶ້ມງູດ

1.5 ສ້າງແພນການເວີນຮູ້ແບບນູ້ຮາມາການເຮື່ອງ ສິໄຈສຸຂພາບ ເພື່ອສ່າງສົວນິພໍ່ພູປຶ້ມງູດ ໂດຍມີອົງກໍປະກອນ ດັ່ງນີ້

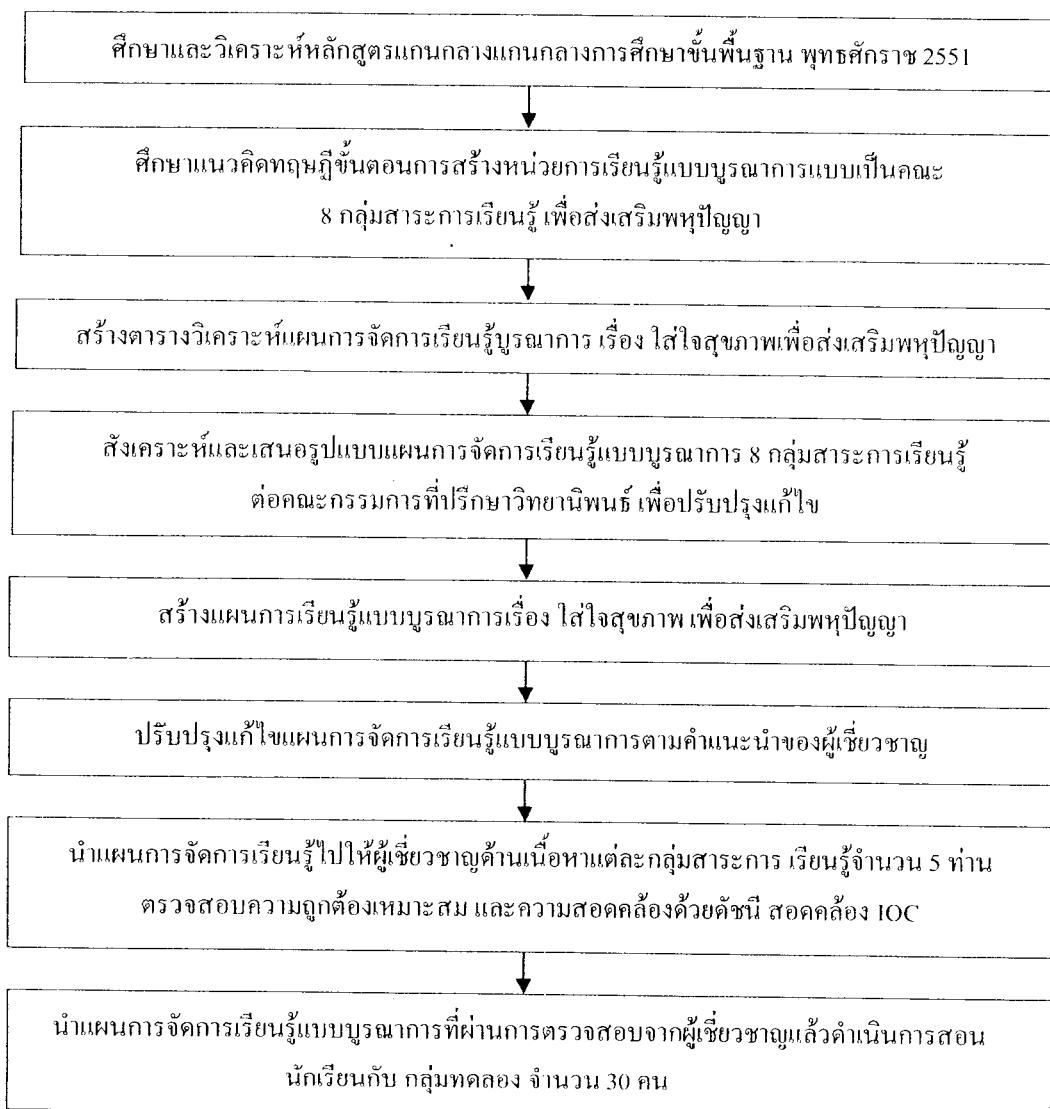
- 1.5.1 ກຸ່ມສາරະການເວີນຮູ້
- 1.5.2 ດ້ານການສ່າງສົວນິພໍ່ພູປຶ້ມງູດ
- 1.5.3 ນາຕຽ້ານການເວີນຮູ້/ຕັວໜີວັດ
- 1.5.4 ສາරະການເວີນຮູ້
- 1.5.5 ກິຈການການເວີນຮູ້
- 1.5.6 ການວັດແລະປະເມີນຜົດ
- 1.5.7 ສື່ອແລະແຫ່ງເວີນຮູ້

1.6 ປັບປຸງແກ້ໄຂແພນການຈັດການເວີນຮູ້ແບບນູ້ຮາມາການຕາມຄໍາແນະນຳຂອງ ຜູ້ເຊື່ອວ່າງູ້ໂດຍປັບປຸງການໃຊ້ຄໍາແລະຂໍ້ອຄວາມ ປັບປຸງກິຈການດ້ານຕົນຕົກແລະການເຄື່ອນໄຫວ ຮ່າງກາຍເພື່ອໃຫ້ເກີດພໍ່ພູປຶ້ມງູດທີ່ເດັ່ນຫັດ ໂດຍຄຳນິ້ງຄື່ງຄວາມຮູ້ໃໝ່ທີ່ນັກເວີນການຈະໄດ້ຮັບໃນແຕ່ລະ ແພນການຈັດການເວີນຮູ້

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาแต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และความสอดคล้องด้วยดัชนี สอดคล้อง IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมพหุปัญญา

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปดำเนินการสอนนักเรียนกับกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน

จากขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง ไส้ใจสุขภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 4 ข้างต้นสามารถสรุปขั้นตอนการสร้างได้ดังภาพประกอบ

ภาพที่ 3.3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง ไส้ใจสุขภาพ

2. แบบประเมินคุณภาพเนื้อหาของบทเรียน

เมื่อสร้างหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมพหุปัญญา ดังที่กำหนดไว้แล้ว ผู้วิจัยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประเมินเนื้อหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นลักษณะการประเมินมาตรฐาน ประมาณค่า 5 ระดับของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ โดยกำหนดค่าระดับความคิดเห็น แต่ละช่วงคะแนนและความหมาย สำหรับการให้ความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการให้ความหมายตามแนวความคิดของเบสท์ (Best, 1986, p. 195) โดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีคุณภาพระดับดีมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีคุณภาพระดับดี

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีคุณภาพระดับค่อนข้างดี

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีคุณภาพระดับพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีคุณภาพระดับปรับปรุง

ซึ่งได้จากการประเมินคุณภาพของเนื้อหาของบทเรียนที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 5 ท่าน ผลการประเมินที่ได้คือ 4.66 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์มีคุณภาพระดับดีมาก สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้ปรับปรุงในเรื่องเนื้อหาให้กระตุ้นความสนใจของนักเรียน การเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

3. แบบทดสอบวัดพหุปัญญา

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อวัดพหุปัญญาทั้ง 8 ด้าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 6 ฉบับ ได้แก่ ด้านภาษา ด้านตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านตนหรือการเข้าใจตนเอง และด้านความความรอบรู้และเข้าใจธรรมชาติ รวม 60 ข้อ การให้คะแนน คือ ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน แบบทดสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย และด้านคณตรี การให้คะแนนแบบรูบrik มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบตามแนวการประเมินผลจากหลักสูตร แกนกลางปี 2551 และเอกสารการสร้างแบบทดสอบวัดพหุปัญญา 108 วิชี (โกวิท ประวัลพุกษ์, 2548, หน้า 10-20)

3.2 ศึกษาวิเคราะห์ และกำหนดตัวชี้วัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาเชิงพุทธิกรรม

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดพหุปัญญาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 จำนวน 6 ฉบับ แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ให้ครอบคลุมตามจุดประสงค์เชิงพุทธิกรรมได้แก่ ด้านภาษา ด้านตรรกและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านตนหรือการเข้าใจตนเอง และด้านความความรู้และเข้าใจธรรมชาติ รวม 60 ข้อ การให้คะแนน คือ ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน ชุดที่ 2 แบบทดสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย และด้านคณิต การให้คะแนนแบบรูบrik

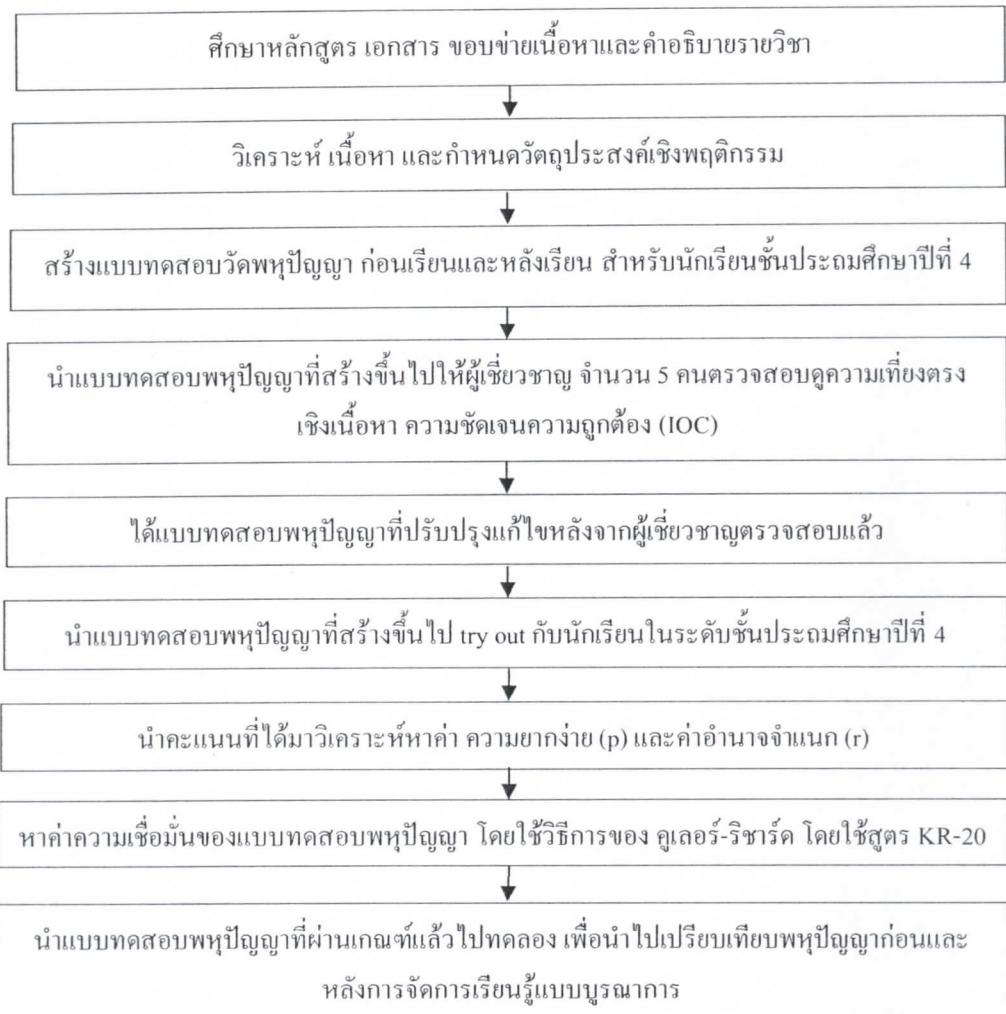
3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบดูความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพุทธิกรรมด้วยดัชนีความสอดคล้อง (index of item objectives congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าดัชนีเท่ากับ 0.80-1.00 มีค่าเฉลี่ยภาพรวมเท่ากับ 0.98

3.5 นำแบบทดสอบที่ผ่านการหาค่า IOC แล้วไป try out กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน โรงเรียนครุณรัตน์ เพื่อความยากง่าย (p) และ ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบโดยวิเคราะห์เป็นรายข้อ ได้ค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.40-0.77 เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่ายแต่ใช้ได้ และได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20- 0.47 มีค่าอำนาจจำแนกได้ดี

3.6 นำแบบทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบทดสอบโดยการหาค่าความคงตัวภายในด้วยวิธีการของคูเลอร์-ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536, หน้า 168) โดยใช้สูตร KR-20 ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ 0.90 มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง

3.7 นำแบบทดสอบที่ผ่านเกณฑ์แล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปประเมินพหุปัญญา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

จากขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดพหุปัญญา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ข้างต้นสามารถสรุป ขั้นตอนการสร้างได้ดังภาพประกอบ

ภาพที่ 3.4 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบพหุปัญญาเพื่อนำไปปรับเปลี่ยนก่อนและหลัง
การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (research and development: R&D) โดยใช้
เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราษฎร์ (ปลีม-เชื่อมนฤทธิ์)
สำนักงานเขตบางบุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ทดลองสอนแบบบูรณาการ 8 กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ โดยครุภัณฑ์สาระการเรียนรู้ 1 ท่าน ใช้เวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง ไม่รวมเวลา
ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปี
การศึกษา 2556 มีขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) โดยใช้แบบทดสอบพหุปัญญาแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ปัญญาด้านภาษา จำนวน 10 ข้อ

1.2 ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ จำนวน 10 ข้อ

1.3 ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ จำนวน 10 ข้อ

1.4 ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว แบบทดสอบปฏิบัติเกมแบบผัดดัด

1.5 ปัญญาด้านดนตรี แบบทดสอบปฏิบัติการเคลื่อนไหวประกอบเพลง

1.6 ปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์ จำนวน 10 ข้อ

1.7 ปัญญาด้านเข้าใจตน จำนวน 10 ข้อ

1.8 ปัญญาด้านรอบรู้เข้าใจธรรมชาติ จำนวน 10 ข้อ

2. ชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนบูรณาการ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพหุปัญญาที่พัฒนาขึ้น

3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ ดังนี้ 1) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 2) กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ 3) กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ 4) กลุ่มสาระสังคมศึกษาฯและวัฒนธรรม 5) กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา 6) กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี 7) กลุ่มสาระศิลปะ 8) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

4. หลังจากเรียนครบถ้วนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และครบหน่วยเนื้อหาแล้ว จึงทำการทดสอบพหุปัญญาหลังเรียน (post-test) โดยใช้แบบทดสอบพหุปัญญาชุดเดิม

5. รวบรวมข้อมูลทั้งหมดและวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

6. สรุปผลการทดลอง

ตารางที่ 3.3 ตารางการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง ใส่ใจสุขภาพ เพื่อส่งเสริมพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ครั้งที่	กลุ่มสาระการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวน ชั่วโมง	วันที่ทำการสอน
1	-	ทดสอบก่อนเรียน	1	26 ส.ค. 2556
2	ภาษาไทย	การย่อความ	2	27-28 ส.ค. 2556
3	คณิตศาสตร์	ข้อมูลและการจำแนกสุขภาพ	2	27-28 ส.ค. 2556
4	วิทยาศาสตร์	คลอโรฟิลล์สู่สุขภาพ	2	27-28 ส.ค. 2556
5	สังคมศึกษาฯและวัฒนธรรม	สุขภาพกับสิ่งแวดล้อม	2	29-30 ส.ค. 2556

ตารางที่ 3.3 ตารางการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง ໃສ้ใจสุขภาพ เพื่อส่งเสริมพหุปัญญา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ต่อ)

ครั้งที่	กลุ่มสาระการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง	วันที่ทำการสอน
6	สุขศึกษาและพลศึกษา	เกมพิชิตสารเสพติด	2	2-3 ก.ย. 2556
7	การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี	หุ่น IT ชีวีเป็นสุข	2	2-3 ก.ย. 2556
8	ศิลปะ	จังหวะทำงานของบันทึกใจ	2	2-3 ก.ย. 2556
9	ภาษาต่างประเทศ	Health	2	2-3 ก.ย. 2556
10	-	ทดสอบหลังเรียน	1	4 ก.ย. 2556

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคำนวนหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อบรรยายข้อมูลวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรม (statistical package for windows) เพื่อหาค่าสถิติ ดังนี้

1.1.1 การหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) โดยใช้สูตรของ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 59)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

\bar{x} หมายถึง ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N หมายถึง กลุ่มตัวอย่าง

1.1.2 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2538, หน้า 73)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

- S.D. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนกำลังสองของนักเรียนแต่ละคน
 n หมายถึง จำนวนนักเรียน
 X หมายถึง คะแนนของนักเรียนแต่ละคน

2. สถิติที่ใช้ทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาร่วมกับการพิจารณาและใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ ว่าจะคงข้อความหรือคำถามไว้หรือไม่ ค่าดัชนีจะต้องไม่ต่ำกว่า 0.5 (สมนึก กพท.พยธน, 2544, หน้า 219-221) พิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.00

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\sum R$ หมายถึง ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
 +1 หมายถึง ถ้าแน่ใจข้อความหรือคำถามนั้นใช้ได้
 0 หมายถึง ถ้าไม่แน่ใจ
 -1 หมายถึง ถ้าไม่แน่ใจข้อคำถามนั้น หรือข้อความไม่ตรงเนื้อหา

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ทั้งฉบับของแบบวัดพหุปัญญาใช้สูตรดูเดอร์-ริชาร์ดสัน (ยุทธ ไกยารณ์, 2552, หน้า 79) โดยใช้สูตร KR-20 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบทั้งฉบับ พนว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 โดยมีการใช้สูตร ดังนี้

$$r_{ii} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum p_{ij}}{S_i^2} \right]$$

- r_{ii} หมายถึง สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับ
 K หมายถึง จำนวนข้อคำถาม
 p หมายถึง สัดส่วนของคนที่ทำข้อสอบถูกในแต่ละข้อ

$$q \quad \text{หมายถึง} \quad \text{สัดส่วนของคนที่ทำข้อสอบผิดในแต่ละข้อ} = 1-p$$

$$S_i^2 \quad \text{หมายถึง} \quad \text{ความแปรปรวนของคะแนนสอบทั้งฉบับ}$$

2.3 การตรวจสอบความยาก (difficulty) ตามสัดส่วนผู้ตอบถูกโดยใช้สูตร ดังนี้ (ยุทธ์ ไกยวารณ์, 2552, หน้า 96) ได้ค่าความยากจ่ายของแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระหว่าง 0.40 - 0.77 โดยมีการใช้สูตร ดังนี้

$$P = \frac{H+L}{2N}$$

P	แทน	ค่าความยากจ่ายของข้อสอบ
H	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มคะแนนสูง
L	แทน	จำนวนผู้ตอบผิดในกลุ่มคะแนนต่ำ
2N	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำรวมกัน

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความยากจ่าย (P) เท่ากับ 0.20 - 0.80 มีรายละเอียดดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2543, หน้า 268)

0.81-1.00	หมายถึง	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก ไม่ควรใช้หรือปรับปรุง
0.61-0.80	หมายถึง	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย แต่ใช้ได้
0.41-0.61	หมายถึง	เป็นข้อสอบความยากปานกลาง เป็นข้อสอบที่ดีมาก
0.20-0.40	หมายถึง	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก แต่ใช้ได้
0.00-0.19	หมายถึง	เป็นข้อสอบที่ยากมาก ไม่ควรใช้หรือปรับปรุง

2.4 การหาค่าอำนาจจำแนก (power of discrimination) เป็นการวินิจฉัยว่าค่าอำนาจจำแนกความเหนุนของแบบทดสอบรายข้อว่าความสามารถสามารถจำแนกกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนได้จริงหรือจำแนกผู้ที่มีคุณลักษณะสูงจากผู้ที่มีคุณลักษณะต่ำ ได้โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบพ้อยไบเซอร์เรียล (point biserial correlation) โดยข้อสอบแต่ละข้อถ้าทำถูกให้ 1 และทำผิดให้ 0 เท่านั้น จากผลการสอบครึ่งเดียวหลังสอนตามวิธีของ (ยุทธ์ ไกยวารณ์, 2552, หน้า 92) ได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระหว่าง 0.20 - 0.47 โดยมีการใช้สูตร ดังนี้

$$r = \frac{H-L}{n}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
H	แทน	จำนวนคนตอบถูกในกลุ่มเก่ง	
L	แทน	จำนวนคนตอบผิดในกลุ่มต่ำ	

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
 เกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป มีรายละเอียด ดังนี้
 (พิชิต ฤทธิ์จูญ, 2543, หน้า 280)

เกณฑ์ 1 หรือ 1		แสดงว่า จำแนกได้สูง	
0.40	$\leq r$	หรือ	≤ 1.00 จำแนกได้ดี เป็นข้อสอบที่ดี
0.30	$\leq r$	หรือ	≤ 0.39 จำแนกได้ดี เป็นข้อสอบที่ดี
0.20	$\leq r$	หรือ	≤ 0.29 จำแนกได้พอใช้ แต่ควรปรับปรุง
-1.00	$\leq r$	หรือ	≤ 0.19 จำแนกไม่ได้ ต้องปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 สถิติที่ใช้ทดสอบวัดความก้าวหน้าทางการเรียน เป็นการวัดความแตกต่างระหว่างคะแนนของพหุปัญญา ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยการขัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสอนภาษาในกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติที (t -test dependent sample) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 165) โดยตั้งเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} \quad df = n-1$$

- t หมายถึง ค่าที่ใช้พิจารณาแจกแจงแบบที
- D หมายถึง ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
- N หมายถึง จำนวนคู่
- df หมายถึง ชั้นแห่งความอิสระ
- $\sum D^2$ หมายถึง ผลรวมของ D แต่ละตัวยกกำลังสอง